

HOLLAND-PARIJS-HOLLAND VOOR F 7,68

Het wonder, dat „SOLEX" heet

door C. J. van Hofen en Th. van Gent.

„Ze stouwen overal heen met zo'n ding tegenwoordig", zei ons een oud modertje in Terheyden bij Breda, toen we even stopten om een sigaret te roken. Vol bewondering keek ze naar onze Solex'en, doch zij kon nooit zo enthousiast zijn als wij, die wisten hoe uitstekend deze kleine machines zich gehouden hadden op deze lange tocht. In zes dagen brachten zij ons heen en terug van Rotterdam naar Parijs met een prachtige gemiddelde snelheid van 22 km per uur en voor de prijs van f 7,68 per Solex aan brandstof. En bovendien brachten wij nog twee onvergetelijke dagen door in Europa's hoofdstad.

Wind tegen

2e Pinksterdag, 's morgens 5.30 uur vertrokken wij. Het weer was goed, de zon scheen, zodat er alle reden was, om de tocht met optimisme tegemoet te zien.

Onze Solex'en waren uitgerust met sponsrubber zadeldekjes, silkvangers en reservetanks.

Het zadeldekje om ons bij al te slechte wegen tegen de ergste schokken te beschermen en ons zo veel mogelijk zadelpijn te besparen. De silkvanger moest onze kleding en schoenen schoon houden, om onderweg bij eventuele regen en stof, toch zo toonbaar mogelijk te blijven en de reservetankjes waren gevuld met Solex-olie. Wij hebben van deze accessoires 100 pct. profijt getrokken, want voor regen zijn wij heus niet gespaard gebleven.

Breda passeerden we om 8 uur en via Wernhoutbrug, waar we de grens passeerden, ging het over Antwerpen naar Brussel, waar we om 2 uur in de namiddag arriveerden. In Brussel werd een uur gepaseerd om iets warmes te eten.

Na Brussel leidde onze weg door het kolen-district van Zuid-België en Noord-Frankrijk. Om 7 uur bereikten we, vrijwel zonder vermoed te zijn, Valenciennes.

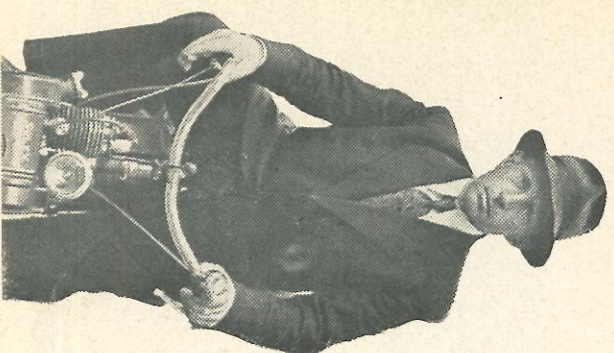
Gedurende deze gehele tocht hadden wij de wind tegen gehad. De Solex'en hielden zich uitstekend.

Zonder veel moeite vonden we een klein hotel, in één van de nog gespaard gebleven oude straatjes van het stadje.

Valenciennes heeft het in de laatste oorlog zwaar te verduren gehad, doch er wordt hard gewerkt aan het herstel.

VADER FRIESE TWEELING: SOLEX-BERIJDER

De Friese tweeling is gescheiden! Friese artsen hebben een operatie ondernomen, die geschiedenis zal maken in de wetenschappelijke wereld en die tot gevolg had, dat de Friese tweeling Fokke en Tytske voortaan als twee gepone meisjes verder kunnen leven. Twee nachten lang was vader de Vries niet uit de kleren geweest en de spanning dreigde hem te veel te worden. Gelukkig is de ingreep geslaagd. Telek en telegraaf, telefoon en treinpost brachten het goede nieuws naar alle delen van de wereld en met deze berichten gingen ook de foto's van de tweeling, van de in-gelukkigste moeder en de vader.

En om die vader gaat het hier, want hij werd in vele kranten afgebeeld, zittend op zijn Solex. Deze foto treft U hierbij aan. Dank zij deze afbeelding hebben tienduizenden Nederlanders gezien dat ook een eenvoudige landarbeider in Fryslân voor zijn werk gebruik maakt van Nederland's populairste bromfiet: de Solex.

redelijke tijd. De Solex'en liepen prachtig, de motorfjes waren nauwelijks hoorbaar. Bij te sterke aldalingen werden zij van de band gelicht.

Parijs - Brussel

Als we kans van slagen wilden hebben, moesten wij dezelfde weg terugnemen als de heenreis, omdat die ons bekend was, zodat we wisten wat we konden verwachten.

Dat werd gedaan en om zes uur die dag bereikten wij Valenciennes, waar we anderhalf uur rust namen. Daarna ging het weer verder naar Brussel, waar we om elf uur arriveerden. Het zat er op, we waren tevreden. Zaterdagmorgen stierfen we om acht uur uit Brussel en om twee uur in de namiddag arriveerden we in Rotterdam.

Het is bijna niet te begrijpen dat die kleine motorfjes zo'n 14 uur achtereen met slechts korte rustpauzes onvermoeid blijven doelloopen. Gedurende de gehele reis is een vroeger geplakt iek in de voorband opengegaan en hadden we éénmaal een vette bouw-gie. En dat is niet iets om over te klagen.

(uit: „Euros Express")

Stencillen op glad papier

P. Ilkan heeft een nieuwe stencil-inkt in de handel gebracht onder de naam Olina Rapid. Deze inkt droogt direct en is in het bijzonder geschikt voor het maken van afdrucken op bankpost en ander glad papier. Vergevraagd in Nederland: H. v. Gemert & Co N.V., te Amsterdam. Ook een firma te Den Haag brengt een nieuwe, sneldrogende stencil-inkt, onder het merk Geba. Vraag: Zou een Hollandse fabriek zo'n inktsoort niet kunnen maken?

(uit: „Suces")

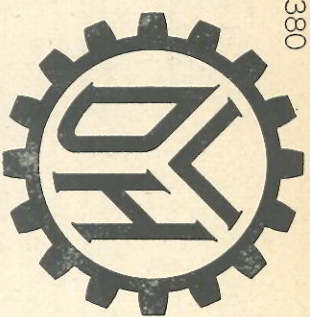
Solex-Domtorenalley 1954

Zondag 20 Juni starten voor de fabriek Maanweg een 20-tal Solexisten voor de jaarlijkse rit naar Utrecht.

Onder ideaal weersomstandigheden snorden zij door de mooie polders, begeleid door de hr Daniëls die als een herdershond rond z'n kudde zwierf. Ruim op tijd arriveerde de ploeg in 't Sticht, waar na een vlot cabaretprogramma de prijsuitreiking begon.

De VDH-ers wonnen als ploeg een beker en individueel nog enkele andere prijzen, w.o. een fles wijn. Bij terugkomst in Den Haag waren beker en fles nog ongeschonden en konden de deelnemers op een gezellige dag terugzien.

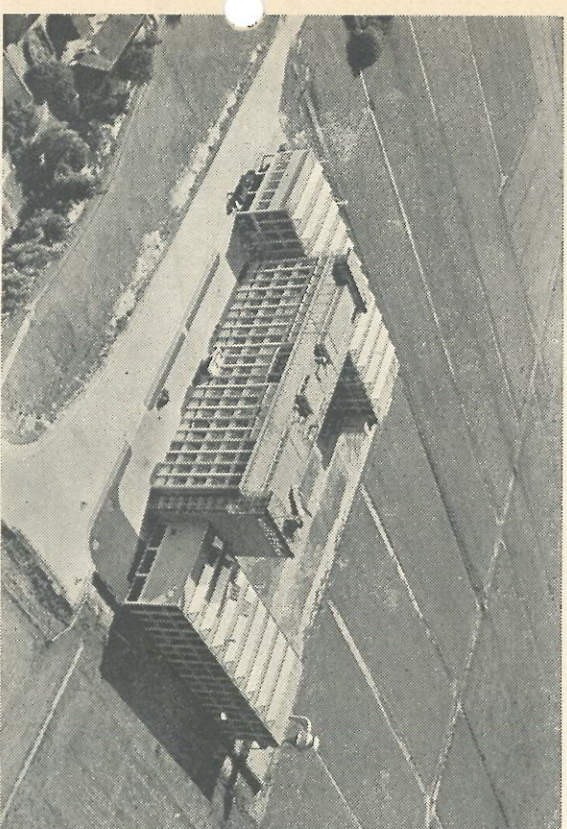
E. A. Reimerink.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - UTRECHT - HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielabriek N.V.

VIJFTIENJAAR FABRIEK MAANWEG

SCHILNBAAR ZONDER REDEN EN NOODZAAK werd in 1938 in een van de nog verlaten Haagse polders begonnen met de bouw van het eerste éígen Van der Heemse huis. Op 14 Juli 1939 werd het gebouwcomplex plechtig in gebruik genomen. Sindsdien is er gebouwd en gebouwd.....

Wij zijn in de Binckhorstpolder niet alleen gebleven. Fier torent de grootste Haagse industrie Van der Heem N.V. uit boven de omringende bedrijven, het schuchtere

liedje van de arbeid van 1939 is thans een machtig gemengd koor, met orkestbegeleiding!

„Hooger zij uw vlucht" is de tekst, welke gegrift staat in de scheping van ds beeldhouwer Albert Termote, het monument, dat vóór het hoofdgebouw staat als een geschenk van het personeel aan zijn Directie bij de viering van het vijftienvingst-jarig bestaan Deze woorden zijn wel waar gemaakt! Indrukwekkend is de vlucht, welke Van der Heem N.V. sinds de oprichting heeft genomen.

Met gerechvaardigde trots kan geconstateerd worden, dat de werkers, de fabrieksgebouwen en de vervaardigde producten een overtuigend bewijs zijn van heilgen wijs-in-Nederland tot stand kunnen brengen.

Ervaringen Ir v. d. Erve te boek gesteld

Het medewerking van Ir W. S. van der Erve zal i.z.t. een boek verschijnen over de uitbouw. Zijn ervaringen, mede verworven door de bouwwerken voor Van der Heem N.V., worden thans verzameld en geschreven.

EN 15 JULI VIJFTIEN JAAR BEDRIJFSCOURANT

JULI 1939, - DIRECTIE. „Naarmate het personeel van onze onderneming in aantal toeneemt, wordt het voor Directie en leidende personen steeds moeilijker om contact te houden met allen, die in de onderneming een functie vervullen."

Dit schreef in Juli 1939 de Directie ter introductie van ons thans 15 jaar bestaande personeelsblad, toen „De VDH-omroep" geheten.

De Directie schreef voorts o.m.: „Ik heb veel voor het personeel in de toekomst op het programma staan. Ik wil niet uit de school klappen door hierover reeds thans mededelingen te doen, maar wel kan ik U vertellen, dat dit blaadje, dat U in gesten-

De door de Afdelingen Publiciteit/Bibliotheek uitgegeven, dagbuletins „De pers schreef over.....", ten dienste van afdelingshoofden mogen zich in een stijgende belangstelling verhogen.

In de afgelopen maand Juni werd 193 keer een nadere informatie gevraagd over een in het Dagbuletin gepubliceerd bericht.

order redactie van Carel Niermeijer, Afdeling Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, tel. 723820
Aan dit nummer werken o.a. mee de heer v. d. Berg, mevr. De Bruin, de heren Coomans, Eekhof, Evers, Geitenbeek, „Huisvrouwen-convacantie", Kern Maanweg, de heren Van Kleef, dr Kraft, v. d. Linden (Prod. Bur. Maanweg), Ing Maas, Messing, „Parel", Personeelsafdelingen, de heren v. d. Ree, Reimink, dr. Scheurer, Telenburg, Verelen en Vrolijkge.

Na gereedkomen nieuw fabrieksgebouw aan Maanweg nog één probleem:

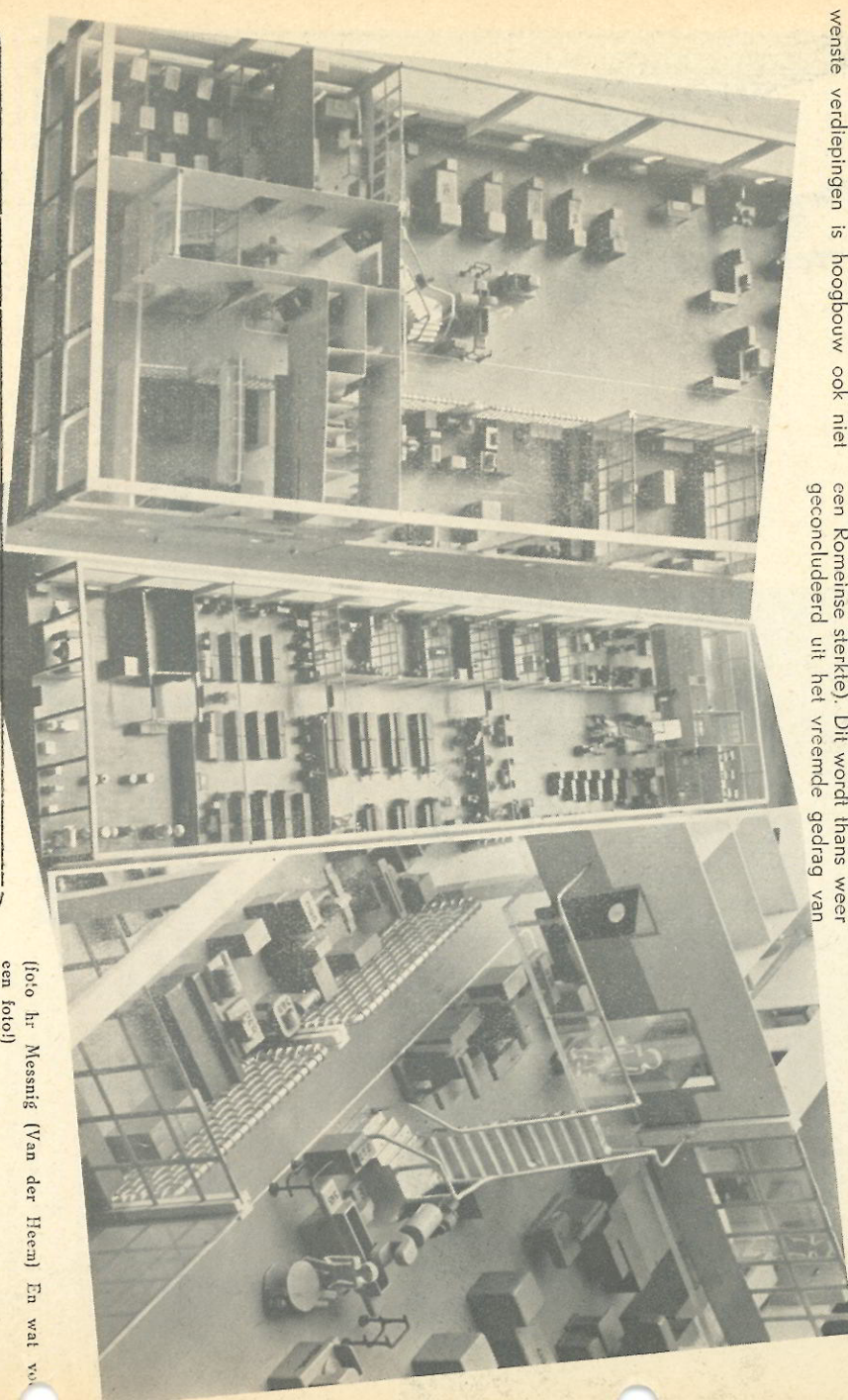
RUIMTEGEBREK!

De nieuwe fabriekshal, waarvan de heipalen al in de grond zitten, is een onderdeel van een complex, dat ruim vier maal zo groot zal worden en waarvan deze hal een middenmoot is.

Het gehele complex zou 80 bij 80 meter moeten worden. Het gedeelte daarvan, dat nu wordt gebouwd, zal ongeveer 18 bij 80 meter zijn.

De architect, ir W. S. van de Ewe is van mening, dat hoogbouw voor een industrie als de onze ongeschikt is. Weliswaar vergt het bouwen in de breedte veel grond, doch afgezien van de voor Van der Heem ongewenste verdiepingen is hoogbouw ook niet

HET BELANGRIJKSTE WERK

Het is een veelvoorkomend verschijnsel het werk van anderen te kleineren en dat van zichzelf het belangrijkste of zelfs als het moeilijkste te beschouwen.

Deze begrijpelijke houding is echter toch niet de juiste, want alle werkzaamheden hebben één belangrijke factor gemeen en dat is de nauwgezetheit, waarmee het gedaan moet worden.

Het eenvoudigste karweijsje, dat niet goed gebeurt, betekent verlies. Tjufberies met het opsporen en herstellen van de fout en wanneer de fout onherstelbaar blijkt te zijn, bovendien nog verlies van kostbaar materiaal.

Elke van ons heeft in deze een taak en die is onze accuratesse op te voeren, dus niet roef-roef-werken, als 't maar af is, want hiernede bereiken wij ons grote doel niet om voor ons en voor ons gezin een blijvende bestaansmogelijkheid te scheppen.

Daarom is **ONS ALLER WERK ZO BELANGRIJK!**

Evers - ENAF

(foto hr Messing (Van der Heem) En wat voor een foto!)

de heer Van de Ewe het noemde — microklimaat werken, waarin hoogstens een temperatuurverschil van 2 gr. mag voorkomen.

In de overige hallen zullen later de Draairij en de Stamperij worden ondergebracht.

Wanneer fabrieksruimten en kantoorgebouwen te klein worden, moeten er dikwijls muren worden weggebroken. Daarom zijn er de laatste jaren vele verplaatsbare wanden in de handel gebracht. Avicland, te Papendrecht, heeft zich nu toegelagd op de fabricage van lichte metalen schotten, waarvan de vorm met permanente wanden overeenkomt.

Zij zijn gemakkelijk te plaatsen en ook weer te verplaatsen en bestaan uit een uitneembaar metaal raamwerk, afgewerkt met panelen van glas, hout of metaal.

Prettige vacantie, maar WAT TE DOEN, WAARAAN TE DENKEN

BINNENKORT zult U weer van Uw vacantie gaan genieten na hieraan de nodige zorg van voorbereiding te hebben besteed. Er is echter nog een andere zorg, nl. de goede instructie van hem of haar die Uw werk tijdelijk zal doen terwyl U met vacantie afwezig bent.

Uw vacantie zal eerst dan tot zijn recht komen, wanneer U onbezorgd kunt zijn en niet gaat twijfelen aan de kwaliteit van het werk dat Uw vervanger tijdelijk verricht. Het moet niet mogelijk zijn dat tijdens Uw vacantie bij U gedachten opkomen als:

„Ik Hoop maar dat hij er wat van terecht brengt” of „Ik Een benieuwd wie mijn werk nu doet” of

„Zij kunnen niet in de kast komen want ik heb de sleutel nog” of „Wie weet wat er allemaal voor me klaar ligt als ik terugkom en wat er weer verbeterd moet worden”, enz. enz.

Een goede overdracht van werk behoort tevens tot ieders verantwoordelijkheid, vandaar dat wij U wellicht behulpzaam kunnen zijn met onderstaande richtlijnen.

WAT TE DOEN..... EN..... WAARAAN TE DENKEN.

1. Vacantie vaststellen.

1. In overleg met chef.
2. Zorg voor overlapping van tijd om Uw vervanger te instrueren.
3. Wanneer weg. Wanneer terug.
1. Noteer de namen en geef bericht.
2. Zonodig op afdeling publiceren.
3. Eventueel vacantieadres achterlaten.

2. Nagaan wie er belang bij hebben te weten wanneer en hoelang U weg bent.

1. Te weten komen wie Uw vervanger zal zijn.
2. Vaststellen wanneer de vervanger geïnstrueerd kan worden.
1. Noteer de werkzaamheden.
2. Houde volgorde van urgentie aan.
3. Denk om het materiaal.
1. Denk om sleutels e.d.
2. Let op urgent of belangrijk werk.
3. Zoek uit wat hij er al van weet.
4. Breng hem in contact met hen waarmee hij moet samenwerken.
5. Zeg hem wat U van hem verwacht.
1. Doe het goed. Dus aan de hand van een vooraf gemaakte werkontleding of notitie.

3. Instrueer Uw vervanger.

Wij gaan met vacantie

2. Noteer en bespreek door U gemaakte plannen en afspraken.
3. Denk om „hangende” zaken waarover nog geen beslissing is afgekomen.
4. Wat te doen wanneer de beslissing afkomt.
5. Denk om mondelinge en telefonische afspraken.
6. Welk werk mag blijven liggen.
7. Noteer eventuele mogelijkheden en teg uit hoe daarbij te handelen.
8. Vraag een overzicht te maken van hetgeen gedaan is tijdens Uw afwezigheid.
9. Geef aan wie hem helpen kan.
1. Geef aanwijzingen voor indeling bureau, tafel of werkplaats.
2. Zorg voor voldoende materiaal.
3. Berg overtuiglijk materiaal op.
4. Houde rekening met de schoonmaak van bureau e.d.
5. Bureauleden teeg.
1. Zeg Uw vervanger van waar en tot waar zijn verantwoordelijkheid strekt.
2. Verschaf hem een goed inzicht in de verantwoordelijkheid van het werk.
1. Onbezorgd genieten.
2. Fabriek vergeten.
1. Met vervanger het gemaakte overzicht doornemen.
2. Denk om gemaakte afspraken.
3. Laat waarderend blijven wanneer hier toe aanleiding is en zeg het dan „heer toe naad”.

Ing. A. MAAS

VAN DER HEEMSE HUISVROUWEN, OVER HAAR VACANTIE

MAANDAG 19 JUNI, om half drie, moesten wij, de „Van der Heemse huisvrouwen”, bij het Staatspoor-Station zijn.

Velen kwamen met gemengde gevoelens. Om eens een week helemaal uit de dagelijkse bestimmeringen te zijn lotte wel aan, maar aan de andere kant was het toch ook weer zo, dat wij voor elkaar allemaal vreemd waren.

Een bus bracht ons naar Huize „de Vonk” in Noordwijkrehou.

„De Vonk” is erg gezellig ingericht. In de zijkamer staat een piano, die later versterking kreeg van een accordeon en een viool.

De volgende morgen om half negen stond ons onblij klaar. Heerlijk om zo maar te kunnen beginnen, zonder zelf iets klaar maakt te hebben.

De dag brachten wij door met wandelen en luieren. 's Avonds kwam er een dame, die gedachten over kinderen deelde. Reuze gezellig.

's Woensdags zijn we naar Haarlem geweest. Wij hebben daar het Frans Hals-museum en de St. Bavo-kerk bezocht.

Donderdagmiddag kwam een sexegenoot spreken over de besteding van het huishoudgeld. Alle dames waren erg nieuwsgierig. Om ons alvast in de juiste stemming te brengen, hielden wij 's morgens een spoorloos. Dat ging zo:

Er werden groepjes gevormd, die ieder de beschikking kregen over f. 1,—. Wij vonden onderweg briefjes, waarop stond naar welke winkel we moesten gaan om iets te kopen, want we moesten uit die gulden een maaltijd samenstellen.

De groep, die de opdrachten het beste uitgevoerd had, kreeg een onderscheiding. Na de thee werden we verrast door de heer L. v. d. Heem. Van het door Hr. Leo meegebrachte gebak hebben wij heerlijk zitten smullen.

De volgende dag kwam er een dame spreken over „het huisgezin en de industrie”. Dit was zeer leerzaam.

Zo was er iedere dag wat anders. De laatste dag werden er toneelspulletjes door de dames zelf opgevoerd. Wij hebben tranen gelachen, waren allen echt uitgelaten en zonder zorgen.

's Avonds was er kampvuur. Hierbij werd door een van de dames van „de Vonk” een verhaal verteld.

Zaterdag hebben we onder het zingen van „We gaan nog niet naar huis” polonaise gelopen.

Toen kwam het afscheid. Het viel ons zwaar om „de Vonk” te verlaten.

Wij beloofden elkaar om zo mogelijk volgend jaar weer mee te gaan. Zo'n vacantie vergeet je nooit meer.

Rest ons nu nog allen, die deze zo prettige week voor ons mogelijk gemaakt hebben, van harte te bedanken.

Een uitgenuste
Van der Heemse huisvrouw.

J. P. VORST, de best geslaagde „Bemetel“-er werkt bij VAN DER HEEM

J. P. Vorst, Gereedschappmakerij enz. Van der Heem N.V., is onlangs geslaagd voor het examen Stempelmaker, dat van rijkswege onder de naam „Bemetel“ wordt afgenomen. Andere VDH-ers, die slaagden, waren Hogendorp, Hugen en Buys.

Selfmade Van der Spek 121/2 jaar bij VDH

12 Juli a.s. is het 121½ jaar geleden dat de heer C. v. d. Spek als jongeman van 23 jaar zijn intrede in ons bedrijf deed.

Hij begon hier z'n loopbaan als monteur in de afd. Versterkermontage, doch wist zichzelf met grote wilskracht en voortmoeij zelfstudie dusdanig op te werken, dat hij in Sept. 1949 als tekenaar op de afd. Huisvesting geplaatst werd.

Deze, voor een tekenaar wel uitzonderlijke positie (immers hij is in meest uitgebrede zin „all round“, vooral wat betreft bouwen, verbouwen, enz. wat o.a. veel improvisatie en inventief vermogen vereist), vervult hij steeds tot volle algemene tevredenheid.

Hobby's? Natuurlijk z'n handen gebruiken en hij knutselt dan ook de meest mogelijke en onmogelijke dingen.

Wij hopen hem nog vele jaren in goede gezondheid en werklust op onze afdeling te mogen behouden.

Werkende vrouwen in Amerika

WASHINGTON. — Bijna een derde van het arbeidsterge in de Verenigde Staten bestaat uit vrouwen, zo heeft mevrouw Alice K. Leopold, hoofd van het Amerikaanse Bureau voor de Vrouw meegedeeld. Mevrouw Leopold zei, dat niets er op wees, dat werkende vrouwen de werkloosheid onder mannen vergroten. „De laatste cijfers voor Maart en April toonden aan, dat het aantal niet in de landbouw werkzame vrouwen met 48.000 is gedaald, terwijl de werkgelegenheid voor mannen, die landbouw buiten beschouwing gelaten, met 345.000 plaatsen is toegenomen“. Volgens mevrouw Leopold is meer dan de helft van het aantal werkende vrouwen in de Verenigde Staten getrouwd en werken negen van de tien van deze vrouwen, omdat zij het geld nodig hebben om van te leven. Bijna de helft van alle werkende vrouwen in Amerika is werkzaam op kantoren of in fabrieken. Hun gemiddelde leeftijd was in April van dit jaar 37½ jaar.

KUIPER, machinist jubileert 20 Juli

Hr. Kuiper kwam op 20-1-1942 in ons bedrijf als bandbaas op de Montags-afd.

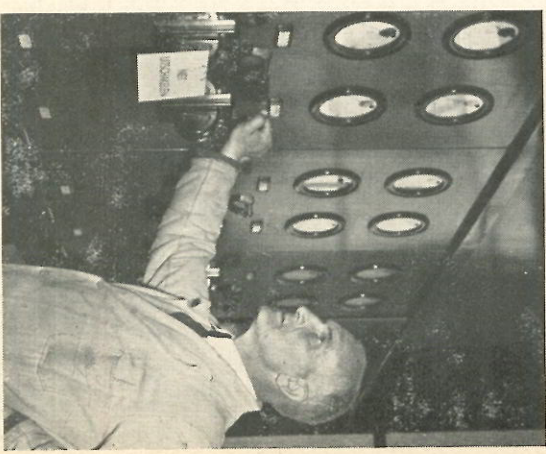
Door een reorganisatie op die afdeling ging hij in Mei 1944 naar de afd. Huisvesting, aanvankelijk als bedrijfsselec-ticien (waar hij o.a. de verlichting monteerde ge-lijkvloers en in de kleedkelders hoofd-bouw) en van 1946 af als machinist.

Deze functie vervult hij tot op heden nog steeds en als zodanig kent iedereen hem, immers door de grote verspreidheid van de installaties komt hij op vrijwel elke afdeling.

'n Baan met „uitgestrekte“ en grote verantwoordelijkheid.

Z'n vrije tijd verdeelt hij tussen tuinieren en klaverjassen, de verschillende tijden die hij werkt (afwisselend ochtend- en avond-dienst) maken dit wel mogelijk.

Hierbij van harte gefeliciteerd, Kuiper, en nog vele jaartjes erbij.

VDH-KRANT BESTAAT VIJFTIEN JAAR Korte, doch veel-bewogen periode

Een jubileum geeft een gepaste gelegenheid terug te blikken in het verleden. Het nuut daarvan is, dat de dagelijkse voortgang even wordt onderbroken en de gelegenheid biedt tot bezinning.

Het jubileum van onze bedrijfskrant heeft, bij het nagaan van de geschiedenis van „het VDH-tje“, het inzicht gegeven, dat dit nog jonge blad in een veelbewogen periode is uitgegeven.

Op 15 Juli 1939, bij de opening van de fabriek Maanweg, werd onder de naam „De V.D.H.-OMROEP“, het eerste nummer van de bedrijfskrant, in gestencilde vorm, verspreid.

Nauwelijks een maand later werd de redactie gemobiliseerd: de oorlog kwam in zicht. Desondanks verscheen het toenmalige maandblad per 1 November 1939 in een omvang van 16 pagina's en..... gedrukt.

Tijdens de oorlog werd de uitgave van een personeelskrant door vele problemen bemoeilijkt. Wij behooven daarover niet uit te weiden. Het formaat werd steeds kleiner, het papier slechter, de drukmethode veel te rug in stansillen. De inhoud werd beperkt tot de meest noodzakelijke mededelingen, waarbij de naar Duitsland gevoerde Van der Heems niet werden vergeten.

Na Dinsdag in September 1944, werd de uitgifte van het inmiddels uitstuitend mededelingenblad geworden orgaan, geheel gestaakt.

DE REDACTIE BLOOST ...

Gedachte Redactie,

Ja heus, het stond er: „...!aat Uw huisgenoten het V.D.H.-tje ook lezen..... Maar: hebben de heren der redactie dan een soort minderwaardigheidscomplex? Ducht U nu werkelijk dat WJH nog nooit het tijdschrift van echtgenoot (en vader) te lezen hebben gekregen? Wéét U hoe het bij ons gaat? Wel, alzo:

Als vader Jan 's Zaterdags z'n huisdeur opent en aldus een vrije Zaterdagmiddag en Zondag tegemoet treedt, dan galmt z'n dochterkoor hem al tegen: „Pa-d-d-p, heeft U een krantje? En als de eigenaar van het beuuste blad na diverse begroetingsformaliteiten met een heerlijk vrij gevoel in z'n stoel neederzigt, dan knijpt z'n vijfjarig dub-beteld op z'n knie en wordt het V.D.H.-tje „uitgeplozen“. Met het bewonderenswaardige geduld van een goed vader, wordt elke foto, elke rareteitje van „Ben“ bekeken en besproken. Is dan der dochters nieuwsgierigheid bevredigd, dan mag IK me er in verdiepen. Ja, wat dacht U, het werken en doen van V.D.H. in woord en beeld, moet ons toch wel nu dan het hart liggen, als nu en vóór er een werkzaam aandeel in heeft! En het is niet gepaste trots, dat ite het „hernieuwde“ V.D.H.-tje aan familie en kennissen laat zien, want het ziet er prima verzorgd uit!

O zo, heren, staat U zich gemust op de borst: ere, wie ere toekomt! Ene..... krijgen de vrouwen en kinderen in de meeste toekomst ook een plaatsje in dit blad? U zult zien: dan wordt er om gevocht!!! Nog veel succes met ons V.D.H.-tje.

H. de Bruijn—Schuafsma, Deimanstraat 77.

Gerh. H. P. Veldkamp. Toen de heer C. A. M. Kroon door een tevel aan werk (Export) zijn VDH-tje niet meer die aandacht kon geven, die nodig was, kwam de heer A. D. van der Kade hem assisteren (1951).

Later voerde de heer Van der Kade zelfstandig de redactie, tot een reorganisatie de afdeling Publiciteit op een nieuwe basis bracht.

Geén VDH-tje kan verschijnen zonder de heren C. G. Bugnet, chef Drukkerij en de heer J. W. G. Sebel (Zetter) e.a., die sinds jaar en dag hun krachten geven om van ons personeelsblad iets goeds te maken; een vergelijking met bedrijfscouranten van andere ondernemingen toont aan, dat zij dat „gods“ glansrijk hebben bereikt.

Ook zonder de hulp van de Expeditie, intern Transport en anderen zou het niet mogelijk zijn „het VDH-tje“ periodiek op Uw tafel te brengen. Anderen b.v. zoals tekenaar Ben Vroklage en fotografen als de heren Meesters, Kerkhof, enz.

De oplage van de krant steeg van 800 tot 3500 exemplaren, de omvang bedroeg van 4 tot soms 12 pagina's.

Zoals reeds bekend is gemaakt, bestaat het voornemen na de fabrieksvacantie wederom „het VDH-tje“ als weekblad te doen verschijnen.

V.l.n.r.: oud-redacteur C. A. M. Kroon, C. G. Bugnet (chef-drukker, derde van l.), daarnaast zetter J. W. G. Sebel en boekbinder P. Th. de Jong. Deze foto werd gemaakt bij de uitgifte van de „koperen“ persoons-courant op 12 Januari 1952.

De krant wordt binnenkort op nieuwe pers gedrukt

De Directie heeft onlangs besloten over te gaan tot aankoop van een nieuwe drukpers. De oude degelpers, die momenteel wekelijks moetzaam „het VDH-tje“ drukt, zal in de nieuwe pers een prachtige opvolger krijgen.

Zodra de nieuwe machine, door de heer Bugnet met zoveel vreude begroet, is gearriveerd, zult U middels foto's en beschrijvingen kennis kunnen maken.

OP VRIJDAG 16 JULI A.S. wordt onze jaarlijkse Ziekentroost-collectie gehouden.

U kent het doel?

Onze langdurige zieken worden regelmatig van kleine geschenken voorzien, zoals b.v. een blik vruchten, een fles limonade, een bloemetje, een boek of iets dergelijks.

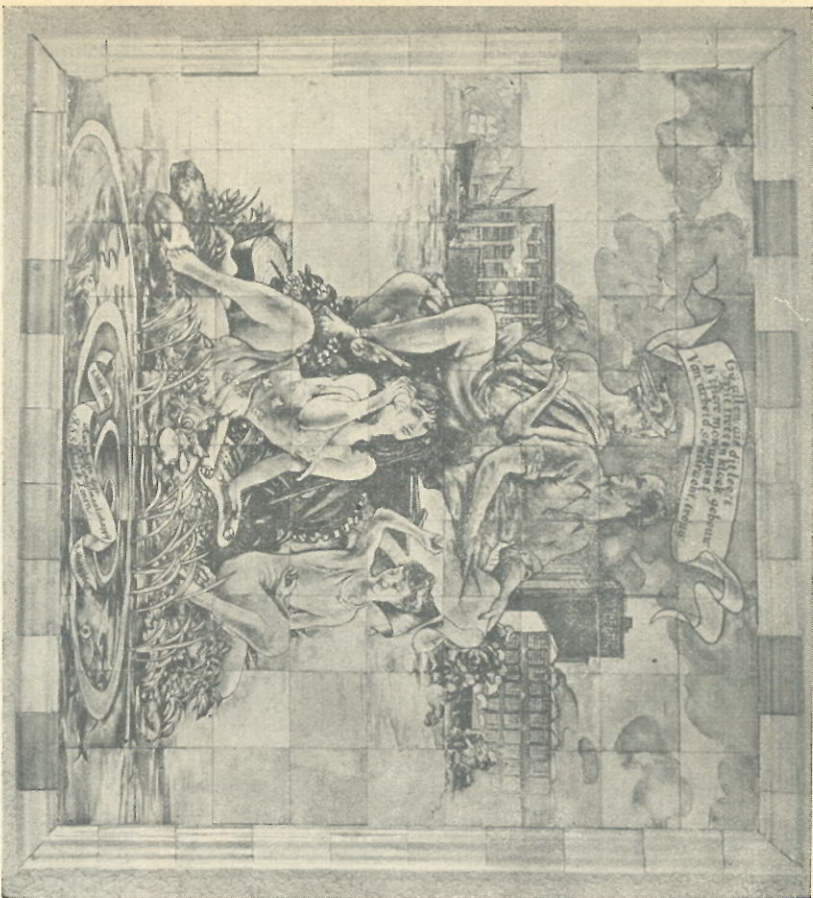
Onze kas is bijna leeg en wij hopen dan ook, dat de collecte dit jaar weer behoorlijk wat zal opbrengen.

Bij voorbaat onze hartelijke dank voor de goede gaven.

Ald. Sociale Zaken.

... arbeid, eendracht en trouw ...

Ons bedrijf verheugt zich in vele oude en trouwe relaties. De sprake, voor- komende in de parterrehal van de fabriek Maanweg is ook van „oppassing op tr Van de Erve, de architect van de gebouwen aan de Maanweg.

„Gij allen die dit leest, dit trots en kloek gebouw is 't siere monument van arbeid, eendracht, trouw."

(Geschenk van de Directie van de N.V. R. S. Saksis en Zonen, bij het twintig jarig bestaan van Van der Heem N.V., Ontwerp: Pol Dom. Vervaardigd door Glasindustrie Tetterode. Onthuld in November 1948).

In een gesprek met hem vertelde hij ons iets over de samenwerking Van der Heem - Van de Erve en over de daaruit gesproten resultaten.

„Van het eerste begin tot vandaag is de werkwijze dezelfde geweest", vertelde ir Van de Erve, glimlachend bij de gedachte aan de herinneringen, „namelijk het maken van een ontwerp, waaraan nooit meer iets zou worden veranderd!"

„Sluit jij je nou een uurtje met een pistool en papier op", begon de heer Leo dan altijd.

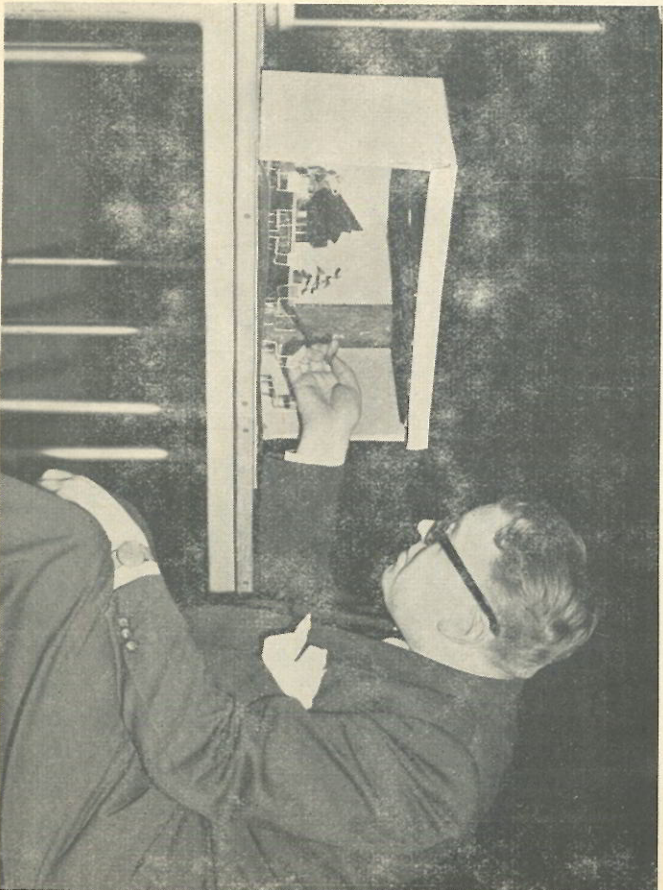
Wanneer het resultaat van dat „uurtje" op tafel lag begon het feest. Bij voorkeur op Zondagmorgen, zo om acht uur, ging dan de telefoon.

„Slaap je nog?" vroeg dan mijnheer Leo. „Nee? Dan luister naar mijn schone woorden", en floep, daar ging mijn help plan. „Ik geloof, dat ik het anders doet", zei hij dan, met opzet altijd de „i" uitsprekend.

Dat gebeurde van week op week: ik schrok ten laatste, wanneer de telefoon ging. „Zit je?" luidde de vraag. „Nee", zei ik dan. „Ga zitten", zei mijnheer Leo dan weer, „er moet iets gewijzigd worden".

„Een architect", aldus de heer Van de Erve, „leert het vak bij een oudere collega. Dat is bij mij niet zo geweest. Ik heb Van der Heem gehad. Ook op commercieel gebied heb ik veel van de heer Leo kunnen leren.

Hij zocht in mijn beginnend een ingetuit, die bereid was in z'n „goete goed" in de olie te gaan liggen in de fabriek.

Onze architect, ir W. S. van de Erve, aan de arbeid.

PAPERCLIPS: 28 van de 10.000 worden voor bestemming gebruikt

In het Engelse tijdschrift „Sales Management" troffen wij onlangs de volgende ietwat komische statistiek aan, betreffende het gebruik van paper-clips op de Engelse kantoren. Volgens deze statistiek, die, naar het genoemde blad beweert, gebaseerd is op een omvangrijke enquête, worden er van de 100.000 paper-clips gebruikt:

Als knie- en heup-terts	7.160
Als haarpriem voor bobbed haar	10.801
Om pijpen schoon te maken	3.163
Als nood-ijerrelies	802
Voor mantere-doelredenen	5.534
Voor vervaardiging van lampkappen	192
Als Ford-top-ratje-onderdelen	5.308
ter herstelling van leidsdarmen	4.183
Als tanden-toliet	9.021
Om „vijfgezant-hantropen" te bevestigen	7.200
Als machielknoten	3.502
Als flesjes bij het pokken	19.413
Voor het doorsleken van verloopje Eversharp	7.324
Als voor voer dadele, olijven, enz.	406
Als speelgoed onder het telefoneren	14.163
Voor het bij elkaar houden van papieren	28
	100.000

Als het niet waar is, is het toch leuk verzonnen.

(uit: Erres Express)

WIJ MAKEN ZELF EEN AQUARIUM

Derde fase: verversen en planten

Voor wij hierover iets meer gaan vertellen: is het u opgevallen hoe langs de randen van het hoekijzer de stopperf naar buiten is gedrukt, door het drukken van het water tegen de ruiten? Die rondjes stopperf moet u rustig wegsnijden met een scheermesje; dat doet u zolang, tot er geen stopperf meer uitgedrukt wordt.

Het water, dat na het gereed komen van de bak er in was gedaan, moet meerdere malen worden ververs. Stopperf en menie bevatten giftige delen, uw vissen en plantent zouden er slecht op kunnen staan, wanneer u ze in zulk water zouden laten leven.

Aanzien u de bak niet leeg mag maken tijdens het verversen, moet u gebruik maken van 2 stukken tuinslang.

U laat nu door één slang vers water in de bak lopen en via een andere slang laat u de bak het vuile water weer lozen.

U weet wel, door even aan de slang te zuigen, nadat deze in de bak is gedaan, hevelt deze vanzelf het water over. Let er dan wel op, dat het verse water niet met zo'n hoeveelheid in de bak stroomt als het vuile water, via de hevel, er uit.

Doe dit dagelijks gedurende 10 tot 14 dagen, dat de bak zonder vis of planten moet staan.

U zult beslist geen last hebben van giftig water, een half uur per avond doorspelen is voldoende.

Mocht er op het water olie drijven, leg dan eenvoudig een krant bovenop het water; zodra deze doorweekt is, haalt u deze voorzichtig er af; de olie is dan in het papier gedrongen en het water is olie-vrij.

Welke de kleur moet zijn, waarmee u uw bak wenst te lakken, die is een kwestie van smaak; de bak staat in uw huisstam, dus maak hem vooral niet opzichtig; crème-kleurig b.v. combineert goed met de planten.

Grof zand is ook niet goed, aangezien dit te veel vuil vasthoudt, waardoor het water ergelid troebel wordt. Over de soorten der waterplanten zal ik u een volgende maal wat meer vertellen.

J. J. v. d. Berge.

DRIE METHODEN OM SLANK TE BLIJVEN

Een Van der Heem's probleem sinds jaar en dag is het ruimtegebrek. Zo snel kan er niet gebouwd worden, of voor het gereed komen staat vast, dat de nieuwe ruimte weer net iets te klein zal zijn.

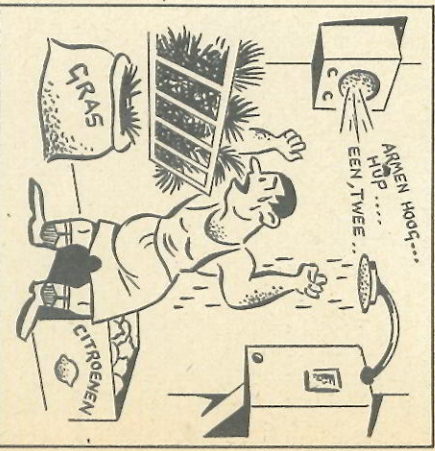
Een persoonlijk probleem bij Van der Heem N.V. — U vindt dit van hoog tot laag — is de slanke lijn. Zo tegen het wekeinde kan men verschillende functionarissen naar de Expeditie-weegschaal zien stappen: een vaak moeilijke tocht. Want een week van „opofferingen", zowel op culinair gebied als op het terrein van vervoersgemakken, blijft nogal eens een te-

DUIZEND GULDEN VOOR EEN GOED IDEE

Honderd Pond, zegt U maar rond duizend gulden, betaalde de Metallurgical Maintenance, Iscon Works, Pretoria in Zuid-Afrika, aan de voorman D. J. Kruger voor diens idee, waarvan de uitvoering zal leiden tot verlenging van de levensduur van mijnpompen.

Tekenaar Vrolage: „Slanke lijn? Geen moeite mee. Ik ben — nog steeds — verheijf!"

Redacteur (terneer-geslagen): „s-Morgens ochtendgymnastiek, koude douche, raauwkostontbijt, geen koffie, geen suiker, kersenoep, mager lunch, geen aardappelen, raauwkostdiner (!), lach al als een gett, wat 'n wonder!"; avondgymnastiek, 'k verga van de honger!"

„Liefthuk" Van der Linden (Financien): „Wat 'n drukke. Breng elke avond de kinderen naar bed, dan blijft je mager!"

GEËMIGREERD VAN DER HEEMER L. J. BOVEN OVER NIEUW VADERLAND

ONLANGS ONTVING DE HEER MEYS van een U allen bekend oud-V.D.H.-er, de heer L. J. Boven, thans woonachtig te New Lisbeard (Canada), een brief, waaruit duidelijk blijkt onder welke omstandigheden en op welke wijze de heer Boven met zijn echtgenote en vier kinderen reit en zeilt in zijn nieuwe vaderland: Canada. Het verhaal is te lang dan dat wij dit letterlijk zouden kunnen overnemen, doch het is de moeite waard hiervan enige passages over te nemen.

Zo schreef hij bijvoorbeeld:

„Hoewel ik na twee maanden al zelfstandig office-manager was, verdiende ik niet genoeg naar mijn zin, zag niet veel promotiekansen en vond het werk vrij simpel. Ik ben dan ook naar ander werk gaan uitzien en werd op een sollicitatie aangenomen als kostprijsleider op een grote houtfabriek. Ik startte daar op 11 Januari en was daartoe van te voren poolshoogte gaan nemen (slechts 125 milj.). Na een week had ik een huis en ben teruggegaan om vrouw en kinderen op te halen. De verhuizing vond maar liefst plaats bij een temperatuur van 40 gr. below zero. Het chroomwerk was zo koud, dat onze handen eraan vast kleefden. Maar dat is allemaal niet erg; het zijn dingen, waar een mens gauw aan went.

Mijn nieuwe chef had de zorg voor de haard in ons nieuwe huis op zich genomen en een pracht van een vuur aangelegd, zodat we ons daar bij aankomst direct prettig en veilig voelden.

Ik werkte vier weken voor deze onderneming, toen ik officieel werd aangesteld als Factory-office-manager.

DOORGEVEN

Op een groot regeringsdepartement werkten twee ambtenaren. De ene was altijd om drie uur met zijn werk klaar. De andere ploeterde elke dag tot zes uur door. Eens zat deze harde werker in de cantine tegenover zijn collega en vroeg:

„Hoe lukt het U toch elke dag zo vroeg klaar te zijn?”

„O”, antwoordde deze, „dat is niet zo moeilijk. Als ik een of ander taai rapport krijg door te werken, houd ik er haberneege mee op en zet er op: „Doorgegeven aan de heer Smit. Op een departement, zoals het onze met duizenden mensen, is altijd wel een mijnheer Smit aanwezig. Dat blijkt ook het geval te zijn, want ik krijg nooit iets terug.”

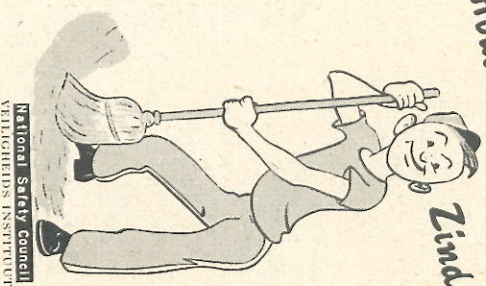
„Waarde heer”, zei toen de harde werker niet al te vriendelijk, „blijkaar wist U het nog niet, maar ik ben die mijnheer Smit!”

Wat wij er maar even mee willen zeggen, is dit: Niet alleen op regeringsdepartementen, maar ook in vele grote zaken vindt U „doorgevers”. Deze mensen lezen iets maar half en geven het aan iemand anders door. Ook maken ze wel eens aantekeningen in de marge, zoals „Gaarne Uw mening hierover”, terwijl ze met een klein beetje meer moeite en doordenken het advies van anderen niet nodig hadden.

(Uit: Succes).

REINHEID EN VEILIGHEID

Houd de Werkplaats
Zindelijk!

waaraan iedereen lijdt. Ik heb mezelf dan ook als taak gesteld hierin een drastische verandering te brengen, doch het zal wel veel geduld en tact eisen, wanneer je deze mensen te fors aanpakt, maak je brokken.

De Kostprijsadministratie is een fata morgana. Er zijn geen standaards, geen tarieven en men zit zelfs nog te tobben over de toekenning van vaste kosten aan de productie verbonden, hier "overhead" genoemd.

Eigenlijk is er dus helemaal geen sprake van een Kostprijsadministratie en de informaties, die ik aan de leiding verstrek, zijn vrij gebrekkig. Door stilzwijgend hier en daar verbeteringen in te voeren die blijkaar werden gewaardeerd hoewel ik altijd erg voorzichtig ben om niet op lange tenen te trappen, heb ik vermoedelijk mijn promotie te danken.

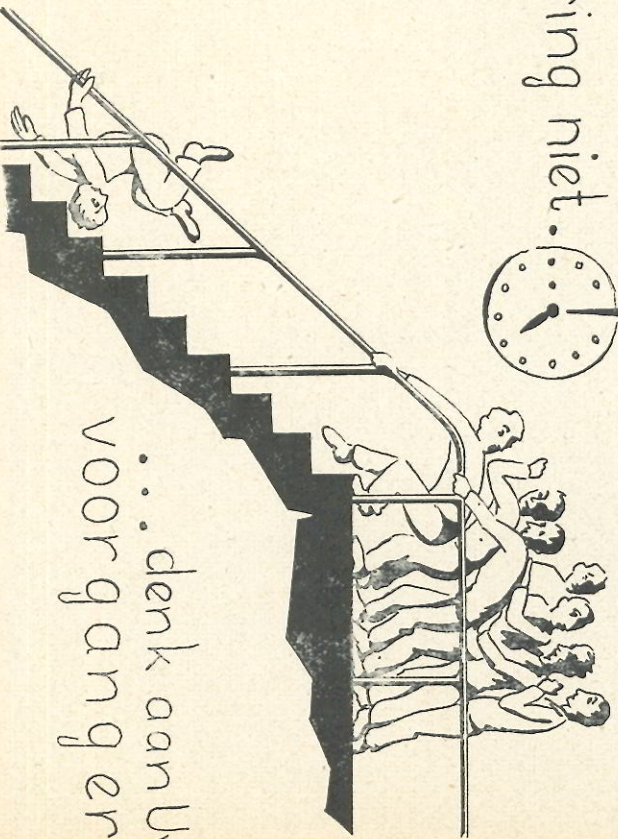
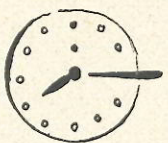
En verder:

„Ruim drie maanden nadat wij hier in New Lisbeard kwamen wonen viel de dooi pas. De laagste temperatuur die wij hebben meegemaakt in die periode was 55 gr. below zero, dat is de tijd, waarin de houten huizen, zoals wij er ook een bewonen, knappen en kraken aan alle kanten. Wonderbaarlijk genoeg zijn er toch geen ongelukken gebeurd. In die extra koude tijd gebruiken men in de buitenlucht een wollen doek om neus, mond en oren te bedekken, want neus en oren bevriezen dan zonder dat je het merkt. Het was toen ook voor het eerst dat ik op sneeuwshoenen heb gelopen. Erg praktisch bij heup-hoge sneeuw.

Gelukkig is dat echter nu niet meer nodig.”

Wij wensen de heer en mevrouw Boven en kroost „bonne chance” en hopen nog eens iets van hen te mogen horen.

dring niet.

WIE LAAT EEN ANDER DE HETE KASTANJES UIT 'T VUUR HALEN?

IN HET KADER VAN DE BESCHERMING BEVOLKING zullen alle grote bedrijven met eigen personeel en middelen een organisatie opbouwen, die in staat zal zijn de gevolgen van rampen en oorlogsgeweld voor het bedrijf zoveel mogelijk te beperken. Voor de vitale bedrijven, die een en ander zullen organiseren volgens richtlijnen die zij daartoe van de regering ontvangen, spreekt men van Bedrijfsbescherming, bij de andere bedrijven van Bedrijfszelfbescherming. Onder vitale bedrijven verstaat men in dit verband bedrijven die onder alle omstandigheden, dus ook in oorlogstijd, moeten doorwerken.

Dat kan bij Van der Heem verwacht worden!

Het gaat om een vestingvriendelijke organisatie.

Zij zijn o.a. de volgende:

- voorzieningen van medische aard;
- het verrichten van reddingswerkzaamheden;
- het treffen van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van branden in eerste aanleg;
- het voorkomen van lichtuistraling;
- het maken van schuilgelegenheden;
- het treffen van ordemaatregelen;
- het alarmeren (intern) van het bedrijf;
- het verrichten van telefoon- en ordonansdiensten ten behoeve van de leiding van het bedrijfspersoneel;
- bescherming van gebouwen, installaties en voorraden.

Het is zonder meer duidelijk, dat voor een afdoende bescherming van ons bedrijf heel wat mensen nodig zijn en het is logisch dat die uit het eigen personeel worden gerecruteerd. Logisch is het daarom ook, dat in verband met de werving van vrijwilligers voor de B.B. aan het personeel steeds de raad werd gegeven, éerst overleg met de personeelsafdeling te plegen, alvorens zich voor de B.B. aan te melden.

Van ons inmers mocht verwacht worden, dat wij geen krachten zouden afstaan voor de B.B., die voor de bescherming van het eigen bedrijf onmisbaar zijn. Het hennid is nu eenmaal nader dan de rok.

Onderzussen is er in de voorbereiding van onze bedrijfszelfbescherming flink schot gekomen.

Voor wie even nadenkt, is het duidelijk, dat het feit dat een aantal Van der Heemers een taak hebben bij de bescherming van ons bedrijf, voor de anderen een reden moet zijn zich vrijwillig te melden voor de B.B. inmers, als er zich onverhoopt rampen zouden voordoen, of — wat God verhoede — een nieuwe oorlog de wereld teisteren zou, dan moeten die mensen ter beschikking staan in de fabrieken. Zij zullen zich alleen toegewijd aan hun belangrijke taak kunnen geven, als zij er zeker van kunnen zijn dat in stad of dorp hun huizen en gezinnen door anderen zo goed mogelijk beschermd worden. Aan wie zullen zij die bescherming liever toevertrouwd zien dan aan de collega's uit het eigen bedrijf?

Wie niet nodig is voor de bedrijfsbescherming en zich meldt voor de B.B., dient dus de B.B. en het bedrijf tegelijkertijd. Zijn aanmelding is, behalve een uitdijng van nasatellentie, een bewijs van solidariteit en kametnadschap. Zonder een goede bedrijfsbescherming geen goede B.B., zonder een goede B.B. geen goede bedrijfsbescherming.

Als de nood aan de man komt hebben zij — en hebben wij allen — elkaar nodig.

Aarzel niet langer.
Meldt U aan!
De heer Oosthoek wacht U!

ONZE BRANDWEER IN ACTIE

ONZE BRANDWEER traint zeer intensief. Het resultaat kwam o.a. tot uitdrukking in de behaalde eerste plaats tijdens onlangs gehouden provinciale brandweerwedstrijden. Van der Heem N.V. nam het als enige bedrijfsbrandweer op tegen gemeentelijke brandwerkkorpsen. Wij kneden als nr. 4 te voorschijn.

SOLEX-LUSTRUM-RIT AUGUSTUS '54

Deze Lustrumrit wordt georganiseerd door Van der Heem N.V. voor personeelsleden van de VDH bedrijven en voor een beperkt aantal familieleden. Aan de rit kan u 1500 punten verdienen door deelgenomen met Solexrijwelen.

De rit draagt het karakter van een toeristische rit en is geschikt voor de rijden route aan de hand van een routebeschrijving moet worden gevonden. De lengte van de rit is plm. 45 km. De aan te houden gemiddelde snelheid is op 18 km per uur gesteld.

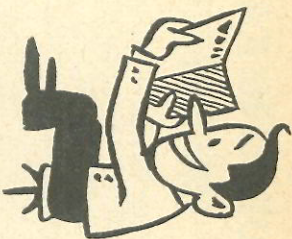
Door geheime routecontroles en bekende tijdcontroles zal worden nagegaan of de deelnemers de route juist en met de voorgeschreven snelheid hebben gereden. Op de controlekaarten zijn de tijden vermeld. Waarop de deelnemer de tijdcon-

Het Organisatiecomité heeft een groot aantal medewerkers nodig voor de a.s. VDH-Solex-Lustrum-Rit op 21 Augustus a.s.

Controleurs, EHBO'ers, helpers in de cantine, helpers bij de start en de finish, enz., worden verzocht zich op te geven bij hr De Wit, afd. Organisatie. Automobilisten en motorrijders zijn bijzonder welkom.

De deelnemers moeten na afloop van de rit een consumptiebon, die in onze cantine kan worden ingewisseld tegen een verfrissing en een bonzinnob, waarvoor zij bij „garage Baank” de tank gratis kunnen laten bijvullen. De inschrijving is gratis en kan voor Donderdag 19 Augustus geschieden telefonisch (toesnel 353) of schriftelijk bij de hr De Wit afdeling Organisatie. Naam en afdeling moeten worden vermeld. De Organisatiecommissie: C. H. Kok, C. A. M. Kroon, R. J. Teuberg, H. de Wit (Secretaris).

BEDRIJFS KADER TRAINING NOOD- ZAAKT TOT BEZINNING OP HET DAGELIJKS TE VERRICHTEN WERK

Opmerkelijke resultaten

Geregeld worden in Utrecht voor de administratie werkmethode-besprekingen gehouden.

Het doel van deze besprekingen is:

1. te bereiken dat iedereen tijdens het dagelijks werk kritisch staat t.a.v. de gevolgde werkmethode;
2. het eventueel verbeteren van de bestaande methodes;
3. het begrip krijgen voor elkaars werk en wel voor de mogelijkheden en moeilijkheden die daarbij voorkomen.

Bij deze besprekingen doet zich enigszins het bezwaar gelden, dat een deel der deelnemers geen cursus werkmethode-verbetering heeft gevolgd.

Deelnemers aan de besprekingen zijn te personeelsleden van de afdeling, die wordt behandeld en de souschefs van andere afdelingen. De werkzaamheden worden per afdeling behandeld en wel in de onderstaande volgorde:

1. loonadministratie;
2. magazijnadministratie;
3. kostprijsadministratie;
4. boekhouding.

De besprekingen hebben nu ca. 10 maanden plaatsgevonden en inderdaad is het merkbaar, dat de mensen kritischer zijn geworden t.a.v. de door hun gevolgde werkmethode. Vaak worden er goede ideeën naar voren gebracht.

De volgende hoofdpunten komen steeds aan de orde en worden voor iedere deelnemer op een afzonderlijk blad vermeld en overhandigd in de volgende vorm:

1. Werk nog nodig?
2. Beantwoordt het aan het gestelde doel?
3. Werk op juiste plaats gedaan?
4. Werk met de goede frequentie gedaan? (te veel of te weinig)
5. Zijn alle details, die worden verzorgd, nodig?

Is „PAREL” soms jaloers?

Een Woensdagmorgens 8.20 uur.

Plaats: Caen van Necklaan, Rijswijk.

Vijf fietsende V.D.H.-mensen, waarvan vier met gebogen ruggen, bezwete gezichten, het linkerroeg — figuurlijk — op de rechter broekzak gericht (portemonnaie!), denkend aan een dubbelste boete. Door één of andere oorzaak zijn allen wat aan de late kant.

De vijfde is van het „zwakke geslacht”, de overigen, U snapt het, „benne manne”.

De dame in kwestie had geen last van een bezweet gezicht, zij reed niet met een gebogen rug en zij dacht niet aan een boete.

Plotseling gerook: een „Solex”, snort voorbij „als op vleugelen gedragen” (om met puzzelredacteur Verbeek te spreken). De rechterhand van de berijder schiet uit naar de rug van onze dame; floep, weg is zij, zich niet bewust zijnde van de zwagers.

En hij? De berijder van de Solex? Morgen duwt hij weer een andere vrouwelijke collega.

„Parel”.

„t Goa ier ammoel glad van aiges....”

Ja, „glad van aiges”. Dát was wel de meest gebezigde van de talrijke sappig Brabantsche uitroepen, welke onlangs links en rechts door de fabriek Utrecht weeklonken.

Er zwermden toen namelijk ongekend veel personen van de H.T.M., textielfabrieken uit Helmond door de verschillende afdelingen, en zij staken tijdens hun rondgang hun meningen waarlijk niet onder stoelen of banken. Dat was ook niet nodig, want wat deze mensen op te merken hadden, luidde over

Voorlopige naschedatie van stemmelders niet meer op slechts boeken met periodikaal: per 1. juli vindt plaats een schakeling plaats van het leiding der voorlopige afboeking en deze betaalt een wetten per order gespecificeerd op de Memoranda op daarvan op de order geboekt.

Ofschoon dit op zichzelf aardige ding is, is het hoofddoel deze besprekingen loch, de mensen te doordringen van de mogelijkheid en noodzaaklijktijd voor het betrekken van efficiency bij het uitvoeren van hun werk.

Ter illustratie van de reactie op deze besprekingen nu, e. Gien, dat van de afdelingen, die nog niet bekend zijn, al voorstellen kwamen voor methodeverbeteringen. Een van de voorstellen was een voor deze besprekingen werd verleggen is het op te dele zijn van de werkhouding en trainingstroosters.

Geitenbek

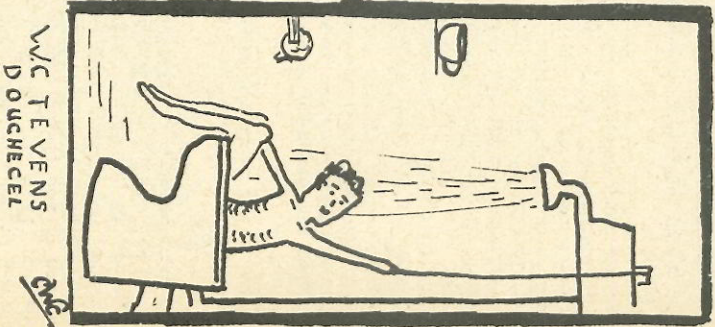
IETS VOOR U?

In „het V.D.H.-tie” van 20 Maart is op pagina 8 de volgende advertentie opgenomen.

Aangeboden in Rotterdam (Huur f 7,95 p.w.): Berekendwoning, bevatende: 2 slaapkamers en suite; 1 slaapkamer; Bruggenkeuken, W.C. tevens douche-cel, keldertje met kolenkook.

Gewaagd: een soortgelijke woning te Den Haag. Int. I. C. Raaijts/Telco, Afk. 1526. Verboomstraat 141A, Rotterdam-Z.

De heer C. W. Coomans (fabriek Utrecht) zond de onderstaande tekening met de toevoeging: „Iets voor u?”

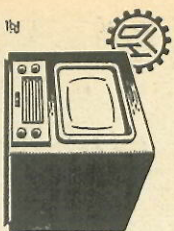

alle linies in gunstige zin, een omstandigheid die voor ons allen uiteraard van belang mag heeten.

Het zal wel niet zo vaak gebeuren, wat een van de deelnemers der bovengenoemde groep Zaterdag tot zijn verrassing maakte. In een van de afdelingen ontmoette hij zowaar zijn beste vriend uit de tijd toen zij beiden als soldaat in Indonesië waren. Weet U hoe zij alsoldaat namen? — Slamet pagi —, zei de een, hetgeen betekent: goet morgen! Wat de ander zei behoort gennadere uitleg, dat was: — „Ou doe, 'ou doe!

H. Coomans.

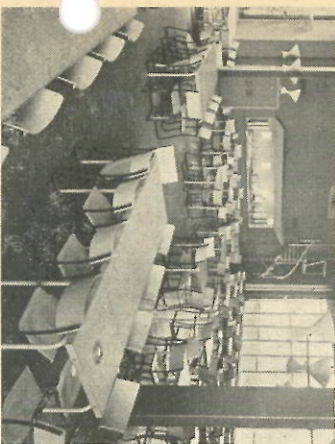
ONTSPANNINGSGEBOUW VAN DER HEEM „een boeiende werkelijkheid”

IN EEN AFLEVERING VAN HET MAANDBLAD voor architectuur en gebouwen kunst. „Forum” is een artikel over ons ontspanningsgebouw gepubliceerd, dat een lofzang is voor onze directie, de architect en de bouw.

De grote zaal, zo schrijft men o.m., is een boeiende werkelijkheid. Bij een beschouwing van dit complex komt men niet los van de andere fabrieksgebouwen: een interessante architectonische daad. Uit het geheel proeft men de ordelijke denkende architect-technicus in. van de Erve, die in deze opgave opging en een perfecte nascreef.

Zijn vriend, de kunstschilder Krop, heeft bij de kleurbepaling geassisteerd. Het resultaat daarvan is een aantal minder gebruikelijke blauwe tinten geworden voor de wanden, de plafonds en de rubber verduisteringsgordijnen, die de cantine tot bioscoop en schouwburg ontvoeren.

Daarentegen is voor de stalen spanten een donkerrood gekozen, dat aan deze zaal een mannelijke forsheid geeft. Deze rode lak-

Een filiaal van de New York Savings Bank is met televisie uitrust, maar niet om gewone programma's op te vangen.

Het „programma” van de Bank wordt uitgezonden door het hoofdkantoor, niet door de achter, maar langs een kabel naar het bijkantoor. Het is uitsluitend een zoekprogramma; verzoeken van het personeel van het bijkantoor om de rekening en de handtekening over te schijnen van een cliënt aan de balie.

Het bijkantoor werkt zonder archief, dossiers of kaartsystemen. Alles wat de employés van het bijkantoor willen nazien, wordt per televisie van het hoofdkantoor afgesond. Het resultaat is, dat dit bijkantoor — op een van de duurste standen van New York gevestigd — kan volstaan met de helft van de kantoorruimte die het anders nodig zou hebben gehad. Volgens schatting een jaarlijkse besparing op kantoorhuur van \$ 30.000. Een klein personeel kan de cliënten zeer snel bedienen; een employé hoeft niet van zijn plaats te gaan om iets op te zoeken.

Per intercommunicatietelefoon geeft zij het hoofdkantoor op wat nagelaten moet worden en werkt de zaken inmiddels met de cliënt af. Even later verschijnt op het televisie-scherm wat men wil weten.

Het grootste deel van de boekhouding van het filiaal kan op het hoofdkantoor worden gedaan. Met het gevolg, dat de bijkantoor-employés de kas niet om drie uur 's middags behoeven te sluiten ten einde na die tijd de administratie bij te werken.

Deze bijkantoor blijft tot vijf uur 's middags open voor het publiek. En de bediening door employés, die per televisie worden „gevoed” met gegevens, zodat zij zich geheel aan het gesprek met de cliënt kunnen wijden, is natuurlijk prettiger.

(Uit: Success).

kleur lijkt op lizermentie en consolideert zodoende dat boeiende beeld van een statig, rijklet tijdens de bouw, dat speciaal voor de architecten zo pakkend is. Dit kleuren-schema, dat bijna te grandioos is d'orgevoerd, levert een pittig contrast voor het bekenhout van de stoelenmassa en de wilt; lampen, die Van de Erve zelf detailleerde.

Irgens is een neiging tot charmeren, alles is gericht op een indruk van kracht en rustgevende orde. Heel het gecompliceerde programma is hier tot een simpel symmetrisch blok geworden. De indruk is wellicht goed weer te geven met de negatieve opmerking: Hier is niets burgerlijks.

Het gebouw is overgeens technisch „uitgekoekt” en functioneert in de praktijk juist zoals de ontwerper het zich had gedacht.

Een klein voorbeeld van dat „uitkoken” is de liftfil boven het löffelbuis, welke neerlappbaar meteen voor de isolerende afsluiting naar de zaal dient. Deze is aan kabels opehangen en wordt door een in de kelder hangend gewicht in alle standen prachtig in evenwicht gehouden.

De acoustische voorzieningen verwerkt

Hartelijk dank aan Directie en medewerkers voor genoten televisie

Nu de televisie-uitzending van de laatste wedstrijd tot het verleden behoort, willen wij alle personen, die zich hebben ingespannen, om ons personeel van de uitzendingen te laten genieten, hartelijk dank zeggen.

Vooral de „technische verzorgers” onze bijzondere dank voor de wijze, waarop zij steeds weer bereid waren hun medewerking te verlenen.

Namens ons allen nogmaals hartelijk dank.

KERN MAANTWEG

